

Drie gedichten van Fiet de Weijer, onze dierbare dichter.

Van: Voordracht stadhuis: 27.01.2005

Mei

Achter woorden dansend,
over wolken glijdend
drijf ik langs nevels
naar de zomerzon.

Met mijn doorkijkwoorden
weef ik een gordijn
om meilicht op te vangen,
om verzen op te hangen.

Nooit waren dromen,
nooit was de eindeloze mei
mij zo nabij als
dit verrukkelijke uur.

847. Kijk maar

Kijk maar, Lieve
kijk hoe dit en alles weer
verglijdt en verder vloeit
langs oevers van de tijd

Maar wees niet bang
om in het nieuwe land
de oude weg te gaan

Kijk naar het oude land
met nieuwe ogen
lach naar het nieuwe leven
aan de achterkant van leed

In het licht van polderzon
sta je nooit nog helemaal alleen

November 2004

201. Sidha-dorp

Dorp, mijn polderdorp,
je ligt in polderaarde,
je trekt je bruine straten
door mijn kromme gangen,
je weeft je wijsheid
door mijn scheef verlangen,
je zomer blijft
mijn hele winter hangen.

Dorp, warm dorp,
ik woon in al je huizen,
ik zwerf door al je straten,
dezelfde die ik kende
voor de grote leugens kwamen
en ik mijn paradijs verloor.

Dorp, lief polderdorp,
mijn dromen dansen op je daken,
mijn lied voor jou
zal ik nooit staken,
tot in dat zacht gezang,
wanneer ik door
je laatste deur zal gaan.

December 1998

Copyright: Fiet de Weijer